

ἜΤΟΣ Γ'.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ἌΡΙΘ. 121

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΘ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 7 Ἰουνίου 1881.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Μελετήσατε τὰς σημερινὰς ἀναζητήσεις τοῦ Ἀσμοδαίου. Μὴ πιστεύετε εἰς τὸν ἀναζητοῦντα κατὰλληλον θέσιν πρὸς αὐτοκτονίαν. Ἡ αὐτοκτονία πρὸς τοὺς νεωτέρους ἔλλησιν εἶναι σύμπτωμα ἠθικότητος σπκνιώτατον. Διὰ δὲ τὴν ἀναζήτησιν τῶν ἠθικότητων δικαίως μειδιᾶτε! Εὐτυχστέρῃ προὐνίσεται ἡ ἀναζήτησις τοῦ κ. Τρικούπη εἰς τὸ στάδιον τῶν κενῶν λέξεων, ὑπαλληλίσκου τινος εἰς ἀναζήτησιν ταμείου, τοῦ ταξιάρχου Μπούμπουλη εἰς ἀναζήτησιν ἀνεμομύλων ἐν Πειραιεὶ δονκισοτικῶς ἐκλαμβνομένων ὡς τουρκικῶν πλοίων. Περὶ τῶν λοιπῶν ἀναζητήσεων δὲν λέγομεν τίποτε, ἀφίνοντες αὐτὰς εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ νοήμονος κοινοῦ, οὗ τὴν προσοχὴν ἐφιστῶμεν μόνον ἐπὶ τῶν *suī generis* λουτρῶν τοῦ Δικαστηρίου, συμβουλευόντες αὐτὸ χάριν τῆς υγείας καὶ τῆς καθαρότητός του νὰ κατέρχεται ἐντὸς ὀλίγων εἰσέτι λεπτῶν, μέχρι τῆς φυσικῆς, ὠρχικῆς, καὶ ἀνανευομένης δεξαμενῆς, ἧτις ὀνομάζεται Φληρικὴ ἀκτὴ.

☞

Κατὰ τὸ Ἐθνικὸν Πνεῦμα, ὁ κισθηλοποῖδς τραπεζίτης Ἀμορέττης, διαρκούσης τῆς ἀνακρίσεώς του, πολλάκις ἐλιποθύμησε. Πικρητήθη, ὅτι οἱ ἡμέτεροι Ἀμορέττι οὐδὲν ἔλιποθύμησαν, οὔτε ἐλιποψύχησαν, ἀλλ' ἐξηκολούθησαν ὄντες στομύλοι, εὐφραδεῖς, καλλιπετεῖς, ὁμιλοῦντες περὶ τῶν κλοπῶν των καὶ συνάμα περὶ τῶν πατροπαράδοτων ἀρετῶν των διὰ τρόπον μαρτυροῦντος τὸ καρτερόψυχον καὶ φιλότιμον τοῦ Ἑλλήνος, ἅμα δὲ καὶ τὴν περὶ τὰ κλασικὰ γράμματα εὐδοκίμησιν του.

Τί βλέπουν καθ' ὕπνον.

ΚΟΥΜΟΥΝΑΟΥΡΟΣ. Ὅτι ἔχει καὶ θὰ ἔχη τὴν πλειοψηφίαν τῆς Βουλῆς.

ΤΡΙΚΟΥΠΗΣ. Ὅτι ἐπιστατεῖ εἰς τὴν προσάρτησιν.

ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ. Ὅτι ὠρχίσθη ὡς ὑπουργὸς ὁ Ῥώμας.

ΠΥΡΑΞ. Ὅτι συζητεῖ περὶ τῆς τομῆς τοῦ Ἴσθμοῦ μετὰ τοῦ Λεσσέψ.

ΚΑΡΑΠΑΓΑΟΣ. Ὅτι τῷ προσεφέρθη ὑπουργεῖον, ἀλλὰ δὲν ἐδέχθη!

ΚΑΜΒΟΥΡΟΓΑΟΣ. Ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς τὸν Τρικούπην νὰ κυβερνήσῃ τὸν τόπον.

ΠΑΠΗΜΑΧΑΛΟΠΟΥΛΟΣ. Ὅτι συκοφαντεῖται.

ΜΑΚΡΑΚΗΣ. Ὅτι ὁ Μπένσης ἔγινεν ὀπαδὸς του.

ΜΠΕΝΕΣΗΣ. Ὅτι ὁ Μακράκης ἔσκασεν εἰς τὰς φυλακὰς καὶ ὅτι ἐτελείωσεν αἰσίως δι' ἀμφοτέρω τὰ κόμματα ἡ ἀνάκρισις τῶν Βελεντζακῶν.

ΚΑΣΣΙΜΑΤΗΣ. Ὅτι ἐντὸς δέκα ἐτῶν ἡ Εὐρώπη ἐρημοῦται.

Θ. ΑΒΑΓΙΑΝΝΗΣ. Ὅτι ὁ Ἀθηνασιδὴς συγκροτεῖ συνδυασμὸν ἐν Γορτυνίᾳ.

ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ. Ὅτι θ' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς περιστάσεις.

ΜΠΟΥΜΠΟΥΛΗΣ. Ὅτι ἄνευ τορπιλλῶν δὲν παίρνεται ἡ Ἀφρική.

ΒΑΑΤΙΝΟΣ. Ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡμέρα καθ' ἣν τὸ ρῦζι θὰ ἐκτιμηθῇ.

ΔΟΥΜΑΣ. Ὅτι ἀπέτυχε τὸ δάνειον.

ΣΥΓΓΡΟΣ. Ὅτι δανείζει εἰς τὸν Δούμαν.

ΑΘΗΝΟΓΕΝΗΣ. Ὅτι γράφει εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ σώζει τὴν πίστιν τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΒΥΡΩΝ. Ὅτι τῷ ἀνετέθη νὰ στήσῃ πεντήκοντα ἀγάλματα φιλελλήνων.

ΣΚΟΥΛΟΓΑΒΗΣ. Ὅτι ὁ Βύρων ἦτο καλλιπάρειος ὅσον καὶ αὐτός.

ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΙΣ

Εἰς ἀναζήτησιν ματαλλήλου τοποθεσίας δι' αὐτονομίαν.

Εἰς ἀναζήτησιν ἠθικοτήτων.

Εἰς ἀναζήτησιν λέξεων πρὸς ἀναστάσιον.

Εἰς ἀναζήτησιν ταμείου.

Εἰς ἀναζήτησιν τουρμινοῦ στολοῦ.

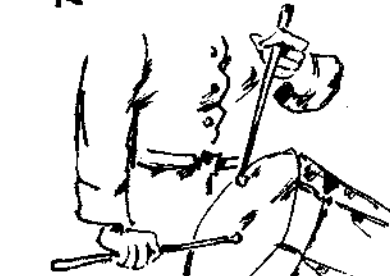
ΑΝΑΖΗΤΗΣΕΙΣ

Εἰς ἀναζήτησιν ἐθνικοῦ πνεύματος.

Εἰς ἀναζήτησιν οὐσίας.

Εἰς ἀναζήτησιν τῆς κλειδοῦ τοῦ Κιβωτίου τῶν Παρακαταθημίων.

Εἰς ἀναζήτησιν τοῦ συντάκτου τῆς Ἐφημερίδος ἀπὸ Ὑμηττοῦ μέχρι Πειραιῶς.

Εἰς ἀναζήτησιν νόμου ἐν τῷ ἐξωτερικῷ.

Εἰς ἀναζήτησιν ὑπαλλήλων διὰ τὰς νῆας Ἐπαρχίας.

Εἰς ἀναζήτησιν ἰδεῶν διὰ τοὺς ἐπιμηνοῦς Παραφοίτους.

Εἰς ἀναζήτησιν λειψάνων κολυμβητῶν.

ΔΙΑΒΟΛΟΣΚΟΡΠΙΣΜΑΤΑ

Ειδήσεις ληφθεῖσαι ἐκ Σπάρτης ἀγγέλλουσι, ὅτι ἀγνωστοὶ διακρηζήσαντες τὴν θύραν τοῦ ἀρχαιολογικοῦ μουσείου διήρπασαν διαφόρους πολυτίμους ἀρχαιοτήτας. Οἱ κλέπται δὲν ἐγνώσθησαν, ἀλλ' ὁ Ἀσμοδαῖος ἐπληροφόρηθη, ὅτι ἡ κλοπὴ ἐγένετο πρὸς τῶν πλυνωμένων ἐκεῖ σκιῶν τῶν ἀρχαίων Σπαρτιατῶν, οἵτινες βλέποντες τὴν γενικὴν τοῦ κράτους κλοπὴν ἀπεφάσισαν δι' ὑπεξαιρέσεως ν' ἀσφαλισωσιν τὰ ἴδια ἐκκεῖθεν ἀντικείμενα.

Μίξ τῶν πικροτέρων, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀληθεστέρων πικρηρήσεων τοῦ πιχροχόλου φίλου μας Μεριστοφιλοῦ εἶναι, ὅτι οἱ Ἕλληνες εἰσιν ἀφόρητοι κυρίως περὶ τὴν παρωδίαν τῶν ἀλλαχού τιμητικῶν διακρίσεων. Ἀληθῶς ἐν χώρῳ δημοκρατικῇ, ὡς αὕτη, τίποτε φυσικώτερον ἢ τὸ νὰ βλέπητε τοὺς τυχόντας προκύπτοντας καθ' ἐλάχιστην εἰς τὰ ἀνώτερα ἀξιώματα, διότι ἐπὶ τέλους ὁ τόπος ἔχει τοὺς ἀρμόζοντας αὐτῷ λειτουργούς. Ἀλλ' ὅτι ὁ Μεριστοφιλῆς δὲν ἠδυνήθη ποτὲ νὰ συνειθίσῃ εἶναι τὸ νὰ βλέπῃ τινὰς γρακιούλους παρωδοῦντας τοὺς ἵπποτας διὰ τῶν ἵπποτικῶν ταχυμάτων, δι' ὧν ἀπὸ τινος περιβάλλουσιν κύβηδῶς τοὺς λαίμους των. Ἀναγνώσκατε ἐν τοῖς διαφόροις τῶν ἐφημερίδων τὰ ὀνόματα τῶν ἐκαστοτε παρωδοῦντων τὸν ἵπποτην! τὸν ταξίρχον! Ἐὰν συμπέσῃ νὰ ἔχητε ῥηνίδα ἵπποτικοῦ αἵματος εἰς τὰς φλέβας σας, δὲν θὰ δυνηθῆτε νὰ κητχστείλητε μορφασμὸν εἰκότως.

ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΑ

Αἱ πολιτικαὶ ἐφημερίδες αἰ σπουδατικαὶ οὐδέποτε κητχδέχονται νὰ κῆψωσι λόγον περὶ τῆς ἐν Ἑλλάδι δημοσίας ἐκπαιδεύσεως, τοῦ κλάδου δηλαδὴ ἐκείνου, τοῦ ὁποίου οὐδεὶς εἶναι σπουδαιότερος καὶ οὐδεὶς μᾶλλον παρημελημένος. Ἀλλ' εὐτυχῶς ἔχει καὶ ὁ Ἀσμοδαῖος τὸ δικαίωμα νὰ ὁμιλήσῃ περὶ ἐκπαιδεύσεως. Εἶναι τόσα τὰ μέχρι διακρύων ἐν τῇ ἐκπαιδεύσει!

Χθὲς ἐμάθομεν, ὅτι εἰς τινὰ γυμνασιάρχην, τοῦ ὁποίου τὴν εἰς πανεπιστημιακὸν καθηγητὴν προαγωγὴν διεσάλπισαν καὶ διέφευσαν ἔπειτα πᾶσαι δικδοχικῶς αἱ ἐφημερίδες, ἀπενεμήθη ὁ Σταυρὸς τοῦ Σωτήρος. . . . τὸ μὴ χεῖρον βέλτιστον. Ἄς ἔχῃ τοῦλάχιστον τὸν Σταυρὸν του καὶ ἄς μείνῃ ἡσυχον τὸ Πανεπιστήμιον. . . . Μήπως εἶναι μικρὸν πρᾶγμα ὁ Σταυρὸς; Εἶναι τόσον πολυτίμον τὸ πράγμα ἐν Ἑλλάδι καὶ τόσον σπανίως δίδεται, ὥστε δὲν τὸ ἔχει —ἐπειδὴ περὶ καθηγητῶν πρόκειται— οὔτε ὁ Κόντος οὔτε ὁ Σεμιτέλος! Ἀλλ' εἰς τὴν προκειμένην περίστασιν ἴσως ἐδόθη τὸ παράσημον, ἵνα δι' αὐτοῦ λησμονηθῇ κητρημένη τις Ἐκθεσις (καὶ ὁ Κόντος ἦτο εἷς ἐκ τῶν ὑπογραψάντων

τὴν Ἐκθεσιν ἐκείνην), ἣτις συχνὰ πυκνὰ ἐπκνέρεται εἰς τὰ κακὰ στόματα.

Μεγαλόσχημός τις γυμνασιάρχης, φωτίζων τὰ νῦν τὰ τέκνα πλησιοχώρου εἰς τὰς Ἀθήνας πόλεως, γεφυρνομαθῆς, σοβρὸς καὶ ἐπὶ μακρὰ ἔτη διδάξας τὴν λατινικὴν γλῶσσαν εἰς πλείονα ἴσως τῶν δέκα γυμνασίων, ἔχει μεταφράσει τὴν φράσιν τοῦ ῥωμαίου ποιητοῦ: qui sibi semitam non sapiunt, alteri monstrant viam (=οἱ μὴ ἠξεύροντες διὰ τὸν ἑαυτὸν των τὸ μονοπάτι, δεικνύουσιν εἰς ἄλλον τὴν ὁδόν), ὡς ἐξῆς: τοῖς μὴ γενομένοις τοῦ ἰδίου σπόρου ἄλλοι δεικνύουσι τὴν ὁδόν. . . Μὴ γελᾶτε! Ἀνοίξατε τὸ περιοδικὸν σύγγραμμα τὸ ἐπιγραφόμενον Πλάτων εἰς τὸν α' τόμον εἰς τὴν σελίδα 239 καὶ θὰ τὸ ἴδητε τυπωμένον.

Ἀνοίξατε τῶρα τὸν Παρασσὸν εἰς τὸν Ε' τόμον εἰς τὴν σελίδα 195 περὶ τὸ τέλος. Ἐκεῖ θ' ἀναγνώσκατε τὰ ἐξῆς: «Ἡ δὲ Μελαρχολία ἦν ὁ Ἀλβέρτος Δύρερ ἐξύμνησεν ἐν τῷ ἀθανάτῳ αὐτοῦ Slich (ποιήματι σημερινῶν Νυγμόν) ὡς τὴν κρηπίδα κτλ.» Ἐνόησεν ὁ ἀναγνώστης τί τρέχει; Ἡ Μελαρχολία εἶναι χαλκογράφημα τοῦ διασώμου καλλιτέχνου Ἀλβέρτου Δύρερ, ὅστις δὲν ἦτο, ὁ ταλαίπωρος, ποιητής, Slich δὲ γεφυρνομαθῆς σημερινῶν χαλκογραφία. Ἀναγνώσκατε τὴν ὑπογραφήν τοῦ γράψαντος τὴν διατριβὴν ἐν τῷ Παρασσῷ. Ὁ Ἀσμοδαῖος ἔχει ἀλιεύσει εἰκοστὰ τοῦλάχιστον παρωμοίων μαργαριτῶν, οὓς ἐπὶ τοῦ δυτηνοῦ χάρτου ἔχουσιν ἐπκφήσει οἱ κάλαμοι καθηγητῶν καὶ γυμνασιρχῶν, οἵτινες δὲν ἠξευρον τοῦλάχιστον νὰ ἔχωσι τὴν πονηρίαν τοῦ ἐσχάτου σταυρωθέντος. . . . νὰ μὴ γράψωσι δηλαδὴ τίποτε.

Ἡ σκηνὴ εἰς τὸ γυμνάσιον μιᾶς ἐπαρχιακῆς τοῦ προτύπου Βασιλείου πόλεως πρὸ 5 ἢ 6 ἐτῶν. Παρουσίασθη δυ στοχῆς πκτῆρ:

«Πῶς πάγει τὸ παιδί μου, κύριε γυμνασιάρχα; ἐρωτᾷ.

» Πολὺ καλὰ, ἐξείρετα.

» Πῶς καλὰ; ἐγὼ δὲν τὸ βλέπω νὰ δικθάζῃ, δὲν μ'πορῶ νὰ τὸ συμμζεύσω. Λέτε λοιπὸν ὅτι θὰ προδιδασθῇ;

» Βεβαίότατα.

» Δὲν τὸ πιστεύω.

» Βάζουμι στοίχημα;»

Τὸ στοίχημα ἐβάλλη ὁ γυμνασιάρχης ἐκέρδησε.

Ἡ ἀλήθεια ὅμως μᾶς ἀναγκάζει νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι δὲν εἶναι δέκα ἴσως οἱ πκτέρες καθ' ὄλον τὸ Κράτος οἱ λαμβάνοντες τὸν κόπον ἀπαξ τοῦλάχιστον τοῦ ἔτους νὰ ἐρωτῶσι τοὺς διδασκάλους περὶ τῆς προόδου τοῦ τέκνου των.

ΚΕΡΒΕΡΟΣ.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.